

Ty víš,
kým jsem,
i jak chutnám,
víš, čím se trápím,
i co je mi putna.
Zač stojí
být se mnou,
i přes ten syntetickéj vzruch.
Má jediná,
budu ti dobrý druh.

Vím a vážím si toho,
čím vším si žena
projde na svých nohou.
Co bolestí a křivd
je na té cestě, a ty stejně chceš jít.
Má jediná,
z těch vět
má býti patrno,
že nám patříí svět,
že mise: milujem
startuje teď.

Víš,
jak občas brečím,
když nevím kudy -
splášeným klusem
uháním
za přeludy,
za vodkou s džusem
i za pudy.
Má jediná,
s tebou
už nespěchám

Vím, v čem je to kouzlo -
ta malá bytost
přemohla láskou
zlo, co dost
chtělo mě
lapit a poválet v tlamě.

Má jediná,
tebou
přišel můj nový svět na svět,
a já tě miluji a já ti děkuji, bohyně.
T.